

Det liberala partiet.

Det liberala partiet vill i enlighet med sitt år 1923 antagna principprogram främja en samhällsutveckling på den lagbundna frihetens grund med erkännande av alla medborgares lika rätt och medansvar oberoende av kön och samhällsställning.

Under fortsatt reformarbete bör svensk politik för de närmaste åren främst inriktas på att gentemot samhällsupplösande och reaktionära tendenser säkerställa redan vunna arbetsresultat samt att ytterligare stärka landets ekonomiska ställning.

Sveriges liberala parti

går till val:

För fred och rätt, mot våld och maktmissbruk.

Sverige bör allt fortfarande delta i arbetet på att utveckla folkförbundet till ett verksamt fredsorgan på rättens grund och bl.a. genom mellanfolkliga traktater grundlägga en internationell rättsordning. Till skydd för freden krävs alljämt ett tidsenligt internationellt försvar, som inom en rimlig kostnadsram erbjuder största möjliga effektivitet. Den snabba tekniska utvecklingen, särskilt på luftförsvarets område, bör vinna förutsättningslöst beaktande. Den frivilliga skytterörelsen bör av staten stödjas.

För fri närings- och yrkesutövning, mot socialisering, skråvälde och monopolväsen.

Under senare tid allt starkare framträdande socialiseringsplaner, vilka hota den enskilda företagsamheten, landets ekonomiska lugn och statens finanser, böra kraftigt bekämpas, lika väl som företagsamhetens missbrukande genom sådan monopol- och trustbildning, som onödigt fördyrar befolkningens förnödenheter, bör förhindras. Ej heller får tolereras att den fria närings- och yrkesutövningen kränkes i en missriktad solidaritets namn, vare sig genom ett nytt slags skråväsen eller genom oberättigade blockader och dylika tvångsåtgärder.

För frihandel, mot tullmurar.

De liberala hylla frihandelns grundsatser och äro alltså bestämda motståndare till nya eller förhöjda s.k. skyddstullar, så mycket mera som redan befintliga tullar i stället för att utgöra ett skydd för jordbruket och vårt näringsliv i övrigt kunna vara ett hinder för näringarnas fria utveckling. Med hänsyn till tullarnas internationella sammanhang krävas för systemets avveckling insatser från svensk sida genom träffande av handelsavtal och vid de ekonomiska världskonferenserna.

För beskattning efter bärkraft, mot ökad skuldsättning.

Den direkta beskattningen bör i allmänhet anpassas efter den skattskyldiges inkomst och ekonomiska bärkraft samt med behörig omtanke om näringarnas produktionsuppgifter och konkurrensduglighet på världsmarknaden. Den tilltagande kommunala skuldsättningen bör motverkas. För att hindra alltför stor ojämnhet i skattebelastningen olika kommuner emellan erfordras ytterligare åtgärder.

För sparsamhet med allmänna medel, mot slentrian och byggnadslyx.

För att kunna tillgodose behovet av ytterligare skattesänkningar utöver de redan genomförda och samtidigt tillmötesgå berättigade krav på sociala välfärdsanstalter, ävensom på skäligen ersättning för arbete i samhällets tjänst måste på alla områden inom statsförvaltningen sträng sparsamhet iakttagas, enkla och tidsenliga arbetsformer införas, byggnadslyx motarbetas samt slapphet och slentrian bannlysas.

För ökad planmässighet i jordpolitiken, mot tvångsförvärf av jord.

Jordfrågorna böra handläggas och lösas i samförstånd med landets praktiskt kunniga jordbrukare, bl.a. för främjande av planmässig egnahemsbildning. För skapande av nya småbruk genom statens medverkan

lämpar sig i främsta rummet statens egen jord.

Tvångsförvärv av privat egendom är för närvarande ej påkallad. Att stycka kronoegendomar i större skala än hittills, att ombilda den ecklesiastika jorden till enskilda smärre jordbruk, att försätta kalmarker i produktivt skick, att utdika och tillgodogöra sumpmarker samt att främja en ordnad jordförmedling hör till de viktigaste åtgärderna för att säkerställa vår folkhushållning och skapa ökade arbetstillfällen.

För statsåtgärder till ökad folkhälsa, mot arbetslöshet och fattigdom.

Härför erfordras en effektiv socialförsäkring grundad på principen "hjälp till självhjälp". Främst bör därvid den frivilliga sjukförsäkringen reformeras. Olycksfallsförsäkringen bör utsträckas att omfatta jämväl skador på grund av yrkessjukdomar. Socialförsäkringens organisation bör omläggas i syfte att åstadkomma större enhetlighet, nedbringa kostnaderna och motverka tyngande byråkratism.

En på ökad upplysning grundad allmän folknykterhet bör eftersträvas, men ett allmänt rusdrycksförbud bör ej påtvingas folket.

Statens och kommuners åtgärder för lindrande av arbetslöshetens verkningar böra anpassas efter behovet och få icke erhålla sådan karaktär att självförsörjningsplikten därigenom slappas. Därför bör huvudvikten allt fortfarande läggas vid arbetslinjen, så att återgången till normala arbetsförhållanden underlättas. Statens opartiskhet måste strängt upprätthållas. Särskild omsorg bör ägnas åt bekämpande av ungdomsarbetslösheten.

Kommunernas sociala hjälpverksamhet bör omläggas för vinnande av enhetlighet i den sociala förvaltningen och besparing i utgifterna.

För arbetsfred inom näringslivet, mot samhällsfarliga arbetsinställelser.

Strävandena att på frivillighetens väg åstadkomma en på intressegemenskap och ömsesidigt förtroende grundad samverkan emellan arbetsgivare och arbetare böra kraftigt understödjas.

Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt nödvändigheten att genom lämpliga åtgärder förebygga samhällsvådliga arbetsinställelser.

För verkliga personval, mot det nuvarande valsättet.

Kravet på revision av det nuvarande mekaniserade valsättet bör fullföljas i syfte att erhålla ett valsystem som bättre tillgodoser möjligheten att rösta på personer i stället för partibeteckningar och som tillika kan tjäna till säkrare grundval för en på folkflertalets förtroende byggd fast statsstyrelse.

Frågan om införande av en valordning med enmansvalkretsar och majoritetsval bör särskilt undersökas.

De som sålunda icke önska vare sig en konservativ inriktning av samhällsarbetet eller socialisering av produktion och egendom eller en klass diktatur i någon form;

de som icke önska en politik på klasskampens grundval;

de som se en kulturell och ekonomisk fara i ett socialistiskt andrakammarflertal, påverkat av kommunistiska inflytelser;

de som i stället eftersträva största möjliga samförstånd med övriga medborgare i samhället för reformer på verklighetens fasta mark;

de som till främjande av folkets välstånd och kultur vilja grunda samhället på frihet och ansvar och

samtidigt vilja värna friheten mot demokratiens urartningar;

de som önska ett fritt kultursamhälle, där huvudets och handens arbetare, män och kvinnor äro lika berättigade och lika medansvariga

böra rösta med de liberala:

Stockholm och Göteborg i juni 1928,

Sveriges Liberala partis Verkställande utskott.